Parfumuri si culori (24)	

1334. Tot în ,,Memoriile" lui Casanova mai vedem, o dată, cum lucrează Dumnezeu: seful conspiratiei împotriva Tarului Petru al III-lea, un piemontez pe nume Oddort, primeste de la Ecaterina a II-a, drept multumire că a rămas văduvă si stăpînă absolută, 100.000 de ruble; cu banii ăstia, criminalul îsi cumpără pămînt în Piemont si îsi face o vilă splendidă, dar n-apucă să se bucure de ea, fiindcă, afirmă Casanova, ,,după vreo 2-3 ani a murit doborît de trăznet". Probabil că vreun preot ortodox, sau călugăr îndurerat de moartea ,,tătucului" de la Kremlin, l-a blestemat pe complotist.

1335. Eu simt ceea ce a simtit predicatorul american William Branham care, pe cînd era un copil de 7 ani, a auzit o voce luminoasă: ,,Să nu bei, să nu fumezi si să nu-ti pîngăresti trupul în nici un fel, pentru că am o însărcinare pentru tine". Da, cred că asa ceva e valabil si pentru mine, care am fost ferit de pîngărirea trupului.

1336. Preceptul dogmatic ,,Crede si nu cerceta" este infirmat de îndemnul biblic ,,Verificati toate lucrurile".

1337. Mătăniile parfumate cu mir seamănă cu strugurii de tămîioasă.

1338. Un gen literar ignorat, dar esential: arta de a alege citatele.

1339. Si vaca are clopot, dar nu e clopotnită.

11340. Sfîntul Antonie cel Mare trăieste 105 ani si e considerat părintele vietii monahale la crestini.

1341. În limbajul byzantin, Fecioara Maria e Theotokos, adică Născătoare de Dumnezeu.

1342. La 12 ani, cînd, după traditia evreiască, Isus a devenit adult, El Se duce cu Maria si Iosif la Ierusalim. Era Pastele. Evreii făceau pelerinaj ca să-si aducă aminte si să dea slavă lui Dumnezeu pentru eliberarea lor din robie. La sfîrsit, toti pleacă spre casă. Dar, după ce-au mers o zi, părintii au constatat că Isus nu Se afla în caravana de cămile si măgărusi. Cu cine

credeau ei că este El si pe mîna cui Îl încredintaseră? Rude, prieteni, vecini? Îl mai lăsaseră si altădată pe seama unor oameni de încredere? Iată si o altă constatare: în acest caz, nu copilul se pierde de părinti, ci părintii se pierd de copil.

1343. ,,Biserica nu este un ideal omenesc, ci o realitate divină." (Dietrich Bonhoeffer)

1344. Haideti să ne gîndim ce am face dacă medicul ne-ar spune că mai avem o singură zi de trăit. Primitivul l-ar ocărî pe medic, poate, văzînd în el un aducător de vesti proaste. Înteleptul, însă, ar căuta să se împace cu Dumnezeu, care îi va da nu doar o lună – ci miliarde de luni de trăit în viata de dincolo.

1345. Nu am plăcere fizică mai mare decît ca, după o mîncare picantă, ori după un efort prelungit, sau pe vreme de caniculă, să beau apă minerală rece.

1346. În ambele războaie mondiale ale Secolului XX, atunci cînd se întîlnea un soldat neamt din Nord cu un soldat neamt din Sud ei aveau nevoie de translator. Atît de diferite sînt dialectele limbii germane. Unificarea limbii respective si cristalizarea ei în ceea ce se numeste ,,germana academică" (Hochdeutsch), care se predă în scoli si universităti s-au realizat cu ajutorul cancelarului Bismarck, care a înfiintat mii de teatre ambulante, pe tot teritoriul Germaniei, mai ales după 1870, în care se dădeau reprezentatii, pentru popor, cu piesele lui Goethe, Schiller, von Kleist s.a.

1347. Încă pe la anii 1860-1870, în Ardeal trăiau bătrîni care povesteau la sezătoare cum i-au dat ei un pumn lui Bonaparte, în bătăliile din Italia. Nu cred că au ajuns ei atît de ,,intimi" cu Napoleon, dar de văzut l-au văzut si i-au dat mari dureri de cap. Francezii i-au numit ,,soldatii dayma", de la strigătele ,,dă-i, mă!" Luati prizonieri, unii aveau ceva galben si cald sub veston, dar nu era vreun simbol magic, ci... mămăligă, pentru a rezista la frigul de noiembrie. Priviti ce amintiri culege si sintetizează George Cosbuc, în articolul ,,Românii tinînd drumul lui Napoleon cel Mare": ,,Din istoria campaniei lui Napoleon în Italia (1796-1797) e cunoscut faptul că războinicul împărat – pe atunci numai general, tînăr, de douăzeci si sapte de ani – trei zile s-a zvîrcolit degeaba să respingă un batalion de austrieci, pe care dacă l-ar fi putut birui ar fi nimicit întreaga armată austriacă. În raportul ce-l face însusi Napoleon către Directoratul republicii spune limpede că singur acest batalion l-a adus în neputinta de-a încungiura si de-a strivi cu totul armatele imperiale ale habsburgilor. El admiră statornicia si vitejia acestui batalion «îndrăcit» si n-are destule cuvinte să laude îndărătnicia acestor nemti, a căror rezistentă a fost într-adevăr neînchipuit de eroică. Cronicarii pun în gura lui Napoleon cuvintele că, de-ar avea el un asemenea batalion, ar ajunge la Viena în trei zile. Napoleon însă nu stia pe cine laudă. Acel batalion nu era de nemti. În întreg batalionul era un singur neamt, maiorul, si-l chema Voestenradt; toti ofiterii si soldatii batalionului pînă la unul erau români. Ei, românii, au apărat podul peste care n-a putut trece Napoleon trei zile de-a rîndul, cu toate că el, vrednicul si norocosul general, s-a opintit în chipul cel mai desperat să-i arunce îndărăt de pe Rîul Apone si de pe mocirloasele lui maluri. Era batalionul al doilea dintr-al doilea regiment de plăiesi români, din nordul Ardealului. Celelalte două batalioane ale regimentului se luptau pe vremea aceasta la Rin, cu ostirile republicii. Românii pe vremea aceea formau în Austria o armată separată, un corp mic compus din două regimente de infanterie cu tunuri, si unul de cavalerie. Regimentul de cavalerie n-a avut prilej să se distingă în lupte; regimentele de infanterie însă – unul în nord, la Năsăud, altul în sud, la Făgăras – au fost oaste de elită, o dorobăntime despre care un istoric austriac zice că «era singura oaste pe ale cărei urme puteau habsburgii să alerge cu încredere vegheată pe cîmpul de luptă». Numele obicinuit de «phalanx valachica prima, secunda, tertia» pentru batalioanele unui regiment si ale celuilalt se regăseste

mai prin toate ordinele de zi ale armatei austriace, pînă la 1866, date pe timpul luptelor cîte le-au purtat habsburgii de la 1796 încoace. Aceste «falange» au fost avangarda ostilor imperiale, si de nenumărate ori generalii îsi cereau onoarea de-a li se da cîte un batalion «transilvanico-valah» sub comanda lor. Si iarăsi de multe ori, după lupte mari, cîte o «phalanx valachica» era scoasă si lăudată în fata întregei armate («in conspectu totius exercitus» e termenul întrebuintat de generali, în rapoarte). După ce Napoleon veni în Italia si luă comanda supremă, ostirile austriace au fost bătute mereu. Împăratul Austriei, văzîndu-se strîmtorat, a trimes în Italia alte două corpuri de armată. Într-unul din acestea se afla si batalionul românesc al doilea. Amîndouă corpurile aveau să se unească, dar nu le-a dat răgaz Napoleon. În cele dintîi zile, Napoleon a fost bătut de primul corp la Piave, a fost respins, apoi, după cîteva zile la Verona, iar în a treia luptă, la Caldiero, unde Napoleon a atacat pe austrieci cu toată puterea ostilor sale, a aflat atîta rezistentă încît a trebuit să se retragă si a intrat în griji, căci sosea celălalt corp de armată austriacă din Tirol, si-i cădea în spate. Napoleon atunci a atacat din nou corpul de oaste ce-l avea în fată, ca să-l împingă îndărăt si să-si facă larg. Pozitiunea cea mai importantă pe care trebuia s-o ia Napoleon era tocmai podul de la Arcole, la Areda Venetiei. Dacă ar fi luat francezii podul, armata austriacă ar fi fost, la rîndul ei, ea acum încungiurată si atacată pe la spate, si ar fi fost, fără îndoială, nimicită. Apărarea podului a fost încredintată batalionului românesc. Se întelege, malul era apărat de altă oaste, dar podul însusi era dat în seama românilor. Chiar în capul podului stătea căpitanul Rotar, care a si fost ucis în ziua dintîi. După datele oficiale, cei ce s-au luptat în fruntea fruntii au fost stegarul Toader Răul, sergentul Gavrilă si căpitanul Herta cu cetele lor. Nu e de comparat, bineînteles, dar cu toate acestea pomenesc aci lupta de la Călugăreni, pentru că amîndouă aceste lupte au puncte de asemănare. Francezii izbiră pe români cu adevărată furie. Generalul Augereau cu steagul în mînă mergea însusi în fruntea ostasilor; neisprăvind nimic, a luat atunci Napoleon steagul si a comandat atacul în persoană. În învălmăsală, adjutantul său, Muinon, a căzut lîngă el; Lannes, generalul, a fost rănit si însusi Napoleon, apucat de vîrtejul soldatilor săi care fugeau, a ajuns în mocirlă si a scăpat cu greutate din noroi. A doua zi, lupta la pod, cu românii, a tinut din zori pînă seara. Napoleon însă, prin miscări dibace, a încungiurat pozitia si a făcut, a treia zi pe la amiazi, să se retragă austriecii din pozitia lor. Românii însă la pod au tinut lupta pînă în amurg si apoi s-au retras si ei. Într-acele zile au murit din batalion un căpitan si o sută treizeci si cinci de ostasi, trei căpitani si doi locotenenti si sase sute cincizeci si patru de soldati au fost răniti. Un căpitan cu 45 de oameni au ajuns în captivitate. Dintre răniti au murit în zilele viitoare 260, asa că apărarea podului au plătit-o românii cu viata a 395 de oameni. În mîinile românilor au încăput 350 de francezi, luati ca prizonieri. Într-aceste trei zile a fost o luptă mare, ceea ce se vede din numărul mortilor, care se ridică la 20.000, cam atîtia francezi cîti si austrieci. Acesta a fost «îndrăcitul» batalion pe care-l lăuda Napoleon cu asa de mari cuvinte. O «falangă valahică». Iar fapta ei, care i s-a părut asa de eroică si îndrăzneată celui mai îndrăznet general al timpurilor moderne, a fost si atunci recomandată, prin ordin de zi, ca exemplu de statornicie si vitejie, si este si astăzi preamărită si neuitată. Si acum se mai dă ca exemplu, fie prin scrieri istorice, fie prin cărti de cetire tineretului, numai cît – se întelege – batalionul e numit «de nemti» sau cel putin «batalion austriac», dar nimeni nu-si mai aduce aminte că el într-adevăr era «transilvanico-valah»".

1348. Si călăii au amabilităti. La 12 iunie 1944, ministrul de Externe al URSS, Molotov, i-a dăruit presedintelui SUA, Roosevelt (prin intermediul lui Averell Harriman, ambasadorul american la Moscova) o fotografie cu ramă de argint, reprezentîndu-l pe Stalin în uniformă de Maresal si avînd pieptul blindat cu decoratii, poza purtînd următoarea dedicatie: „Presedintelui Franklin D. Roosevelt, în amintirea zilei invaziei din Nordul Frantei a armatelor eliberatoare Aliate americane si britanice. De la prietenul său, Iosif V. Stalin. 6 iunie 1944".

1349. „Îi urăsc pe americani mai mult decît pe rusi.” (Eugen Barbu)

1350. Marele Conducător a fost, pînă la urmă, si el condus – pe ultimul drum.

1351. Mugetul vîntului de noiembrie seamănă cu sacrificarea unui animal fabulos.

1352. În ziua de Ignat, si porcul are dreptul la un „cîntec de lebădă”.

1353. Întrebat ce părere are despre Revolutia Franceză de la 1789, premierul chinez Ciu En Lai a răspuns: „N-am nici o părere, e prea aproape în timp”…

1354. La fel ca în Antichitate, si acum, în Mileniul III, evreii Îl lovesc si Îl batjocoresc pe Isus cu mîna altora. Atunci, romanii. Acum, americanii.

1355. De ce a fost răstignit Isus vineri, si nu în altă zi a săptămînii? Explicatia e asta: vinerea era ziua stabilită pentru executii în Roma antică, dovadă fiind si crucificarea, alături de El, si a celor doi tîlhari.

1356. În Grecia antică, sarea era numită „substanta divină”. Iar Roma îi plătea, uneori, pe lucrători cu… sare, de unde si cuvîntul salariu, care vine de la salis.

1357. Interesantă toponimie slavă în limba română: Craiova = Tinutul lui Iov (un crai medieval, de-al locului); Gorj = Jiul de Sus (Gornîi Jii); Dolj = Jiul de Jos (Dolnîi Jii).

1358. Nu-i pentru cine se pregăteste, ci pentru cine se kaghebeste.

(va urma)

Săptămîna pe scurt

*** Trei ziare cu spume antiromânesti la gură: „România liberă“, „Evenimentul zilei“ si „Ziua“ * Dealu-i deal si valea-i vale, curva-i curvă pînă moare * Judecătoria Sectorului 5, cîrpă de sters pe jos în mîna lui Băsescu * Crainicii sportivi de la TVR se fac de rîs * Fascismul evreiesc**

*** LA DESCHIDEREA EDITIEI. În defuncta campanie electorală (Dumnezeu s-o ierte?) cel mai rău s-a făcut de rîs presa. Stiti care presă, aia „tonomat“, căreia îi bagă Băsescu si stăpînirea străină (evreiască) bani în gură, ca să-i muste pe incomozi si să laude pe cine „trebuie“. Fiindcă fraudă electorală fără o presă pe măsură, care să o justifice si să cînte în struna hotilor, nu e în regulă, nu-i asa? Din toată diversiunea asta mocirloasă nu putea lipsi micul derbedeu Răzvan Gheorghe, care stă la tenderul de scroafă al tovarăsei Buruiană si-i aspiră vînturile. După ce a publicat cele mai ridicole minciuni despre PRM si liderul său, anti-talentul ăsta cu cercelus în ureche si muci la nas scrie, în „Ziua“, că Vadim s-ar invita, singur, la ciolan (?!). Ce gunoi, acest Răzvan Gheorghe! Asa se vorbeste, mă, limbriceo, cu un om despre care pînă si dusmanii recunosc că e de o integritate morală mai presus de orice? Putrezi-ti-ar ciolanele în puscărie, lăutar urechist, că tare ordinar mai esti si fără frică de bătaia lui Dumnezeu! Dar, de unde a plecat prostia asta? De la genericul paginii I, a numărului trecut al „României Mari“: atunci a apărut un avertisment, în glumă (în stilul parodic si ironic al revistei noastre), care îi punea în gardă pe politrucii si pe smecherii din PSD si PNL ce urzesc guverne la cîrciumă, pe coltul mesei, „Să vă ferească Dumnezeu de o aliantă Vadim-Băsescu!“ Ca dovadă că ceva-ceva tot s-a prins e panica ce-a dat iama în sobolănime! După „Ziua“, o altă fituică tebecistă, „România liberă“, face spume la gură: „Vadim caută o aliantă dispusă să remorcheze PRM“. Plus poza presedintelui acestei formatiuni. De unde ati mai scos prostia asta mă, martafoilor? De ce-ar avea nevoie un partid cinstit si patriotic, care n-a fost la guvernare, să fie „remorcat“ pentru a intra în Parlament? Si care Parlament? Ce Parlament al tării ar mai fi ăla fără cea mai sănătoasă si mai reprezentativă formatiune politică? Si cît va rezista acel Parlament? Dar, n-ai cu cine vorbi. Dealu-i deal si valea-i vale, curva-i curvă pînă moare. Asa si cu „presa ticălosită“, ar muri de foame dacă ar scrie un articol cinstit, păi unde ne trezim? * De**

ceva timp, ziarul „Can Can“ publică informatii despre un proces pe care fiica mai mică a lui Băsescu (în căutare de „succesuri“, după atîtea „esece“) l-ar fi intentat ziarului „Tricolorul“ si lor, celor de la „Can Can“, care au preluat o stire apărută acolo. Despre ce este vorba? La 13 nov. 2007, în „Tricolorul“ a apărut o notită, în care se afirma că Elena Băsescu se droghează. Da, a apărut. Dar ce legătură o avea patronul publicatiei, senatorul Vadim, cu chestia asta? Se ocupă el de asa ceva? Nici pomeneală! Dar, altceva e supărător: faptul că Judecătoria Sectorului 5 n-a informat pe nimeni de la „Tricolorul“, pe căi oficiale, că există un asemenea proces. Adică s-a mers pe burtă, pînă cînd fata lui Băsescu a cîstigat o primă fază a procesului. Fireste, există căi de atac, dar asta nu-i scuză pe nenorocitii ăia de la Judecătoria Sectorului 5, care au făcut tot ce le-a stat în putintă ca nici un avocat al „Tricolorului“ să nu afle si să nu se prezinte la proces. Încă o dovadă că Justitia a devenit feuda lui Pazvante Chiorul. * Un alt maimutoi din colonia slugoilor vaccinati de Sörös (Patapievici, Majuru, Mihăies, Bucurenci, Cipariu, Liviu Mihaiu) este Mircea Platon. Stiti pe ce mizează labagiii ăstia? Pe faptul că nu-i citeste nimeni decît, poate, pe sărite, asa că nu prea pot iesi la iveală greselile gramaticale, culturale etc. Atunci cînd noi găsim ceva vreme si îi luăm la scărmănat, e dezastru, sar puricii din ei ca din cîinele Grivei. Ne-a căzut sub ochi compunerea scolară „Ce se întîmplă cu noi“, de acest M. Platon. Băiatul e un sferto-doct, care, în căutare de legitimitate si notorietate, încearcă s-o ia pe scurtătura unor formulări socante. Iată una dintre ele: „Construită pe coruptie, frică, dispret pentru viata omului, manele, baroni locali si sovinism de tip «România Mare» (?!), «România» lui Ion Iliescu are vitalitatea unei pustule“. Stiti ce-i aia pustulă, stimati cititori? O bubă plină de puroi. Niciodată, pînă la căcăciosul ăsta pe nume Mircea Platon, România n-a mai fost comparată cu un furuncul! Dar, analfabetul nu se opreste aici, scormonind si după alte pretiozităti, cu care vrea să dea gata niste gîste de pe la fo scoală de oligofreni: „Avînd de ales între demagogia avunculară (?!) a lui Ion Iliescu, care le îngăduie si (le) flatează patimile si minciunile sufletesti antrenate de comunisti special pentru a tine România în lesă“... Acum, biata noastră tară a ajuns si cătea, umblă tinută în lesă! Cît despre „demagogia avunculară“, ce să mai vorbim! În nici un Dictionar Explicativ al Limbii Române termenul ăsta, avunculară, nu figurează. Ce-i aia mă, prostule? Pentru cine scrii tu? Cui te adresezi? * Dar, „Ziua“ joacă la două capete. Fiindcă ea e proprietatea lui S.O. Vântu, să nu uităm. În nr. de sîmbătă, otrăvita fituică titrează mare, pe pagina I, lîngă o poză înfătisîndu-l pe Băsescu pe scara avionului: „Microbist pe bani publici“. Explicatia: „Presedintele Băsescu s-a deplasat cu aeronava prezidentială pentru a asista la meciul România-Franta (,) din 9 iunie. Pasiunea presedintelui pentru fotbal costă bani de la buget“. Dar cînd si-o fi descoperit el pasiunea asta, fiindcă, pînă acum cîtiva ani, nu l-a văzut nimeni pe vreun stadion? Tineti minte că asa făcea si Tapul Emil? Pînă

cînd a vrut să dea-n băsică, la Săftica, dar a căzut în the popow. * Foarte proastă prestatia unor crainici sportivi de la TVR! Aceeasi imposibilă obsesie fotbalistică, „pune presiune pe“. De pildă, sîmbătă un comentator a debitat asa: „Suporterii olandezi încearcă să pună presiune pe adversari“. Sună oribil. Un altul a spus despre jucătorii turci: „N-a murit spiritul de luptă al secolelor XIII-XIV“. Dar ce s-o fi întîmplat în anii 1200? Fiindcă asta înseamnă Secolul XIII. E clar că acest comentator confundă Secolul XIII cu anii 1300, ceea ce e o eroare impardonabilă. Un altul zicea, joi: „Unuia dintre fotbalisti a trebuit să i se ampute (?!) piciorul drept“. Pînă una, alta, vedem că a fost amputat doar cuvîntul, întrucît corect se zice „să i se amputeze“. Sau, cine stie, poate că a vrut să spună „să i se impute piciorul“. Altă „perlă“: „Iată si raportul cornerelor: al cinciălea pentru rusi“. Corect: al cincilea. Plouă si cu exprimarea redundantă (tautologică) „dar totusi” * Fituica MOSSAD incită la violentă fizică. Un oarecare Dan Nistorescu intră pe site-ul jegoasei foi si regretă că un om politic nu e luat de guler si aruncat în stradă (?!). Asa o fi si în Israel, tovarăse Mark Ringier? Dar dacă vă vor lua românii pe voi, mafiotii israelieni (unii deghizati în elvetieni, ce să-ti povestesc, asa niste elvetieni!) de guler, sau de turul pantalonilor, si vă vor arunca peste granită? Ce-o să ziceti atunci? Dacă renaste Garda de Fier? * Se face mare tărăboi pe tema votului dat de membrii Comisiei Juridice a Camerei Deputatilor în legătură cu Dosarele lui Adrian Năstase. Bun, să admitem că Bombonel e corupt. Dar pînă nu se face lumină în problema scandaloasă a tîlhăririi Flotei României de către Traian Băsescu nu se poate lua nici o măsură împotriva lui Adrian Năstase. Fiindcă e IMORAL să-l pedepsim pe Năstase pentru niste termopane si să-l tinem sef de Stat pe Băsescu, jefuitorul Flotei! * Conform Declaratiei de Avere actualizate, Tăriceanu e mai bogat, în 2008, fată de 2007, cu 700.000 de euro. Ba noi credem că e mai bogat cu vreo 700.000.000 de euro, dar nu spune el, e discret. * Presa română se degradează de la o zi la alta. Există unele publicatii care vînează si exagerează stirile macabre, dînd niste titluri imposibile. Iată, bunăoară, „Can Can“ de marti, 17 iunie: „A stat 14 zile cu cadavrul în pat. Totul despre gardianul care s-a culcat cu amanta moartă“. * Din acelasi ziar am aflat, însă, ceva nostim: „Răzbunarea cîinilor comunitari: primarul Focsaniului, muscat de un maidanez“. Pe primar îl cheamă Bacinschi, iar pe cîine – Zorro. Cinste lui, cinste lui, cinste maidanezului! Reamintim că locuitorii Focsanilor (asa e genitivul corect!) l-au poreclit Dr. Mengele pe nemernicul ăsta de Bacinschi, fiindcă a lătrat că o să-i omoare pe toti maidanezii si o să-i facă mănusi de lux. * Cel mai idiot post (canal) de Televiziune din Europa e TVR Cultural. O mizerie bugetivoră. Acolo are o rubrică permanentă Elefantul cu Breton, pe numele real Alex. Stefănescu. Malacul de 162 de kile stă pe un scaun de bar, care parcă i se înfige-n fundul rinoceresc, îsi revarsă cele 3-4-5 burti nesimtite si rîgîie cogitări cu miros de rîntas. Spectacolul e grotesc, ar trebui găzduit de

Teleenciclopedia, sau de Animal Planet. Pe cine-o fi păcălit impostorul ăsta că-l bagă în „Istoria literaturii române“, la care tot zgîrmă el, de ani de zile, dar care nu interesează pe nici un om normal din tara asta? Si încă ceva: cînd o să-si strîngă într-un volum bortomega articolele de propagandă ateistă, pe care, în anii ’80, le scria (semnîndu-le, sanchi, la derută, Al. Stefănescu) în „România liberă“ si „Magazin“? * Titlul săptămînii poate fi văzut în „Cotidianul“: „Homosexualii au creier de femeie. Si invers“. Adică si femeile au creier de homosexuali. Noi cunoastem un bulangiu care n-are creier deloc: Radu Duda. * Să te ferească Dumnezeu de fascismul evreiesc! Unul dintre cei care ilustrează această veritabilă plagă a lumii moderne este Zeev Schwartz, seful comunitătii israelienilor de origine română, care, în ziarul „Jerusalem Post“, îl bălăcăreste pe marele artist român Gh. Zamfir, acuzîndu-l că ar fi membru al PRM. Nu, nu este. Altceva? Dar, ce să ne mai mirăm, din moment ce fascistii evrei l-au prigonit pe un alt mare artist, evreu de-al lor, dirijorul Daniel Barenboim, huiduindu-l si fluierîndu-l fiindcă a îndrăznit să dirijeze lucrări de Richard Wagner! * Ziarul „Atac“ dă un titlu f.f. atractiv: „Loredana Groza are fantezii ciudate: să facă sex cu un extraterestru!“ Tare ne e teamă că nu se va găsi nici un doritor să facă sex cu Loredana Groza. Mai degrabă cu Petru Groza. * Ne-au plăcut cîteva filme, difuzate, în reluare, de unele posturi de Televiziune: „Isadora“ (cu Vanessa Redgrave, în rolul celebrei dansatoare americane Isadora Duncan, la TVR); „Eu, tu si Ovidiu“ (în regia lui Geo Saizescu, avîndu-i pe Florin Piersic si Violeta Andrei în rolurile principale, la B1TV). * O anchetă tare publică ziarul „Cotidianul“, de joi: „Sefa Fondului Proprietatea, salariul la secret: 17.000 de euro pe lună. Daniela Lulache, directoarea Fondului Proprietatea si nasa de cununie a ministrului de Interne, este plătită cu 17.000 de euro ca să conducă cei 12 angajati ai Fondului“. Stiti cît înseamnă 17.000 de euro? Leafa, pe o lună, a 12 parlamentari! Dar, oare, ajung toti banii ăstia la Daniela? Nu cumva ea are o leafă atît de mare (de 2 ori mai mare ca aceea a presedintelui SUA!) asa, la derută, dar o parte din bani ajunge la Cristian David si Călin Popescu-Tăriceanu? Aflăm noi. * O analiză necrutătoare face Radu Tudor (ofiter acoperit) pe marginea aliantei de la Primăria Capitalei, dintre PD-L si PNG. El o publică în „Jurnalul National“, sub titlul „Mare brînza, mult cascavalul“. Merită băiatul ăsta să aibă, si el, parte, de o reproducere integrală: „Alianta de la Bucuresti între Partidul Democrat-Liberal si Partidul Noua Generatie Crestin-Democrat este una dintre marile gafe politice ale formatiunii conduse de Traian Băsescu. După ce a cîstigat prezidentialele în 2004 si a propulsat Alianta Dreptate si Adevăr la guvernare în special pe baza unei campanii anticoruptie, PD-L a bătut acum palma cu unul dintre cei mai cunoscuti clienti ai DNA. De la tranzactii dubioase cu terenuri pînă la dare de mită si acuzatii de trucare a unor meciuri din Liga Națională, Gigi Becali este un tip extrem de controversat, vesnic aflat în vizorul

organelor de anchetă pentru tipul de afaceri pe care le derulează. Să te aliezi cu un astfel de personaj echivalează cu o sinucidere politică. Efectele se vor vedea cît de curînd. Sincer să fiu, m-am lămurit cîtă valoare politică are Traian Băsescu. Credeam însă că i-a mai rămas un dram de orgoliu bărbătesc, un nivel minim de respectabilitate, măcar pentru functia de presedinte. E adevărat că si la referendumul din 2007, seful statului i-a multumit lui Becali pentru sprijinul acordat. Au mai băut sprituri împreună, au stat unul lîngă altul la meciuri, au scuipat prieteneste aceleasi bomboane agricole. Dar de aici pînă să faci o aliantă politică este un compromis urias. Nu mai este decît un pas, dacă el probabil n-a fost făcut deja, ca presedintele Băsescu să ia masa la ceas de seară cu Gigi Becali si Viorel Hrebenciuc, cel pe care îl face albie de porci cu orice prilej. După ce se împacă Traian cu Viorel, ca posibili cuscri si aliati politici, va fi rîndul presedintelui să se implice. Să-l împace pe Gigi cu Arpad Paszkany. Va urma inevitabil închiderea dosarului de la DNA si o prietenie la valiză, între toti, fără număr, fără număr... Plecat din bloc-starturi cu pretentia de partid majoritar care să facă jocurile singur de acum încolo, PD-L a esuat deja într-o cooperativă politico-imobliară cu partidul cumpărat de Becali, de la Viorel Lis, ca pe o oaie gestantă. Observînd imaginile de arhivă si reluate de televiziunile surprinse de alianta Băsescu – Becali, am remarcat încă un numitor comun al celor doi. Ambii îi înjură pe ziaristi cum rar mi-a fost dat să văd într-o tară europeană. Limitarea libertătilor de exprimare prin amenintări, presiuni, monitorizări si supravegheri e unul dintre cele mai grave semne ale deteriorării unei democratii. Institutiile internationale de profil monitorizează de ceva timp tara noastră din acest punct de vedere. La timpul potrivit vor avea o reactie fermă împotriva celor care se pretează la intimidarea jurnalistilor. Abia astept să văd reactia deontologilor portocalii în fata aliantei turnuri-tunuri-valize cu milioane de euro. Pentru că-i preocupă doar slăvirea idolului lor si nu sînt deloc deranjati de gravele amenintări la adresa libertătii de expresie (pe care le clamau zilnic în regimul Năstase). Liiceanu va descoperi probabil foarte curînd esenta românismului mioritic transcendental în euro, în persoana lui Gigi Becali. Cooperativa politică din Consiliul General are de fapt ca substrat o disperare a smecherilor care au roit si roiesc la Primăria Bucuresti de a nu pierde cascavalul. Drept pentru care au bătut palma pentru o mare brînză cu vestitul oier din Pipera. Pornită la un sprit de noapte la Golden Blitz, Alianta Băsescu – Becali ne dezvăluie adevărata fată a campionului moralei si anticoruptiei românesti. Totul este o imensă păcăleală. Pentru fostul politician de succes Băsescu, mai jos de atît nu se poate.“ * La polul opus, Crocodilul Chelios, care dă, tot mai des, cu mucii-n fasole. Încă o dovadă că acest C.T. Popescu e nebun de legat: el chiar crede ce i-a băgat în craniu (că cap nu putem pentru ca să-i zicem) S.O. Vântu, cum că ar fi ziaristul nr. 1 al tării. Vai, vai, sărman diliman! În amărîta lui flasnetă, „Gândul“ (n-o cumpără

nimeni, fiindcă e scrisă prost si confuz, la fel ca mintea acestui fost securist, năpîrlit în anti-ceausist), Muschiul Vorbitor publică o lăbăreală jenantă, cu titlul „Disidentii nechezol“. Stiti cine sînt ăstia? Aflăm încă din prima frază: Iliescu, Vadim, Băsescu, Becali, Sorin Oprescu. Exact oamenii pe care are el, sifiliticul, boala lui Calache, fiindcă au mai mult succes ca nulitatea sa. * Ziarul „Tricolorul“ se apropie, cu pasi repezi, de nr. jubiliar 1.300. Deocamdată, să ne oprim la nr. 1.291, de sîmbătă, care are în sumar cîteva titluri incitante: „Să rîdem cu Traian Băsescu“; „Examenul repetentilor politici“ (editorial de prof. ing. Adrian Moisoiu, deputat PRM de Mures); „Iarmarocul spionilor“ (articol de Eugen Barbu, reprodus din „România Mare“, nr. din 31 mai 1991); „Scrisoarea tinerei poete Floriana Jucan către Vadim“ (din 12 iulie 1991); „Adevărul despre Traian Băsescu si Securitate“ (text de Daniela Buruiană, din 26 august 2006, apărut, atunci, fără semnătură); „Reprezentantul Rusiei la NATO, Dmitri Rogozin: «Ucraina va trozni din toate încheieturile!»“ etc. * Nu stiu ce să mai născocească unii băgători de seamă pentru a-si vinde zarzavaturile „gazetăresti”! Uite, de pildă, „Click!”, patronat de Dinu Patriciu, unde apare un titlu demn de copiii retardati si pîrîciosi: „Asa se deghiza canibala!” Vedeti ce urît sună, canibala? Parcă zici cabala, sau zăbala. Iar lumea, pe la garduri, îi striga: „Nu te mai deghiza, canibalo, că ne-am prins!” * Într-o fituică obscură, din Pitesti („TOP”, sub care scrie „Cotidian auditat BRAT”, ce-o fi aia?) un cunoscut travestit (bulangiu), pe nume Mihai Paul Cordunas, îsi varsă laptii hormonali împotriva Tribunului Vadim. Nenorocitul ăsta de M.P. Cordunas e un fel de toaletă publică a Pitestilor, îl stie lumea ca pe-un cal breaz, n-are nici o meserie – dar se dă ziarist, scotînd pe gură numai jeg si rugină, de la o fiere puturoasă. Ajunge doar să privesti poza oligofrenului, care are un cap tuguiat si o mizerie, nerasă, sub nas, ca să-ti dai seama ce anomalie nădusită este, ce-i la fundul lui. Dar, iată ce ne-a spus un om foarte bine informat, din Pitesti: „Acest Cordunas e un gunoi. Atacă pe toată lumea asa, din senin. Numai de fratii Penescu nu se leagă, fiindcă nu-i nebun să-si taie craca de sub picioare. Fratii Penescu sînt patronii fituicii «TOP», unde e angajat martafoiul ce se dă spaniol, sau latino-american (el semnează Cordunas, cînd, de fapt, e Cordunas, nume tigănesc). Contrabandisti de zahăr si ulei, fratii Penescu au ajuns, în scurt timp, în Top 300 (de-aia si-au botezat foaia TOP), fiind proprietarii unui lant de hipermarket-uri. În mod normal, cei doi ar trebui arestati, fiindcă încalcă zeci de legi, în fiecare zi. Unde o să mai zgîrîie hîrtia, atunci, repetentul ăsta de Cordunas, fiindcă nu-l publică nimeni?” * La polul opus, un alt tînăr, Dumitru Toma, care în ziarul „Ultima oră” îi face un portret în „apă tare” mai vechiului nostru client Mircea Mihăies, bugetivor nerusinat, pripăsit la Institutul Cultural Român. În interiorul numărului de azi al revistei noastre reproducem acest text. * Vă propunem, din numărul de luni al „Tricolorului”, cîteva titluri foarte atractive: „Asa ar fi trebuit să se strige la

nuntile bogate de sîmbătă: TARA E TOT MAI SĂRACĂ/ DAR MAFIA BEA SI JOACĂ!"; „Ludovic Orban, dat afară de la sefia PNL Bucuresti pentru că n-a furat la fel de vîrtos ca altii"; „Numai patriotii pot salva România" (editorial de Dumitru Avram, deputat PRM de Teleorman); „Licheaua săptămînii: Mihaela Rădulescu (Tiganu), executanta smecheriilor politice ale lui Dan Voiculescu"; „Pentru împrospătarea memoriei. Printesa Margareta" (text de Eugen Barbu, reprodus din „România Mare", nr. din 11 ianuarie 1991); „Începutul Exodului" (articol de Alexandr Soljenitîn, despre plecarea evreilor din URSS); „În timp ce trupa n-are nici cartofi la masă, ministrii Apărării Nationale plătesc sume uriase pentru niste rachete… cancerigene!" (de Daniela Buruiană, material apărut, prima oară, fără semnătură, în septembrie 2005). Reproducem pamfletul despre Mihaela Rădulescu (Tiganu): „Duminică după-amiază, la penibila emisiune «Duminica în familie» (în satră), de la Antena 1, tovarăsa Mihaela Rădulescu (fostă Tiganu) l-a sunat la telefon, în direct, pe cine credeti? Pe Adrian Năstase, care îsi serba ziua de nastere, pentru a-i spune «La Multi Ani!». De fapt, a avut loc un dialog mai lung, pret de vreo 10 minute. În principiu, n-avem nimic împotrivă, asa e civilizat, dar si alti lideri politici au o zi a lor, de nastere, însă Antena 1 nu este la fel de atentă si cu ei. Mai pe sleau, îi ignoră total. Era clar că Rădulеasca execută un ordin al stăpînului ei, Dan Voiculescu, care acum e din nou în aliantă cu PSD. Ce smecher, fostul colonel de Securitate! În ianuarie 2004 îi întorsese, scurt, spatele lui Bombonel, sărind în barca Matrozului Chior – unul îl băgase în Parlament, celălalt îl băgase în Guvern. Nu-i nimic, si noi îl băgăm undeva, dacă tine neapărat. Păcat de oamenii prezenti în platou, care participau, fără voia lor, la trocul ăsta politic murdar, tipic pentru Dan Voiculescu. De ce e lichea Mihaela Rădulescu? Fiindcă se pune «capră» la scenarii din astea jenante, cusute cu ată albă, la care lumea schimbă postul. Si să ne mai lase cu «bărbatu' meu în sus», «bărbatu' meu în jos», «bărbatu' să fie bărbat» etc., etc. Cine-o aude si nu stie despre ce e vorba crede că zgripturoaica s-a măritat cu vreun tăran get-beget, urmas de haiduc. În realitate, Piranda si-a pus pirostriile cu un mafiot evreu, Elan Schwartzenberg, pentru care si-a schimbat si numele (o cheamă Judith) si religia (acum nu mai e crestină – dacă o fi fost vreodată –, ci mozaică). Ce păcat că Dan Iosif (care a fost primul ei amant bucurestean si si-a făcut-o secretară, din moldoveancă fomistă) nu s-a priceput la oameni si n-a mirosit-o pe putoarea asta, ce zace-n ea. Din nefericire pentru glandele alea care îi secretă vedetism si care o fac să dea drumul la niste mesaje subtritate de-a dreptul schizofrenice, Rădulеasca se smochineste de la o lună la alta, are o fată de Muma Pădurii si abia asteptăm să vedem cînd o să-si facă intrarea în platou călare pe-o mătură..." * Tiganul mic, rău si prost, cu ochii vineti si palmele albe, care răspunde la numele Dan Mircea Cipariu, continuă să murdărească hîrtia la „Ziua". Puradelul scrie sub orice critică, fără cap si fără coadă – important e „tezismul",

adică să fie pe linia trasată de „societatea civilă-imbecilă“ si să se lege de cine trebuie. În numărul de marti al soporificei fituici, el dă în Gh. Funar si Adrian Păunescu (care vor ca sahul să devină materie scolară) pentru a ajunge la... Vadim si Iliescu! Ahaaa, deci asta era. De fapt, acest Cipariu e un ticălos fără pereche, făcînd jocul sovinilor bozgori: „Funar si Vadim au dat si dau apă la moară radicalilor unguri (?!), fiind o cauză de fond pentru care maghiarimea a defilat ani de zile în blocul compact al UDMR“. Us, cioară! Carevasăzică, Funar si Vadim au fost de vină pentru uciderea românilor, în decembrie 1989 si martie 1990, cînd, în realitate, cei doi nici nu erau în politică atunci. Si să nu-i rupi urechile derbedeului Cipariu, care parcă are un Cip unguresc implantat sub limbă? * LA ÎNCHIDEREA EDITIEI. Amanta prezidentială Elena Udrea a fost unsă ca presedintă a Filialei PD-L de pe malul Mării Negre. Ca ce chestie, fiindcă ea n-are nici o legătură cu judetul Constanta, fiind din judetul Buzău? Păi, vă spunem noi de ce: ca s-o aibă aproape Băsescu, timp de vreo două luni, cît o să stea cu burta la... umbră (în cramă) la Neptun. N-avea un pretext, în fata nevestei si de ochii lumii, asa că mintea lui vicleană a clocit unul...
Alcibiade

23.06.2008Presa britanică dă cu drogatul de pământ

GEORGE W. BUSH, CEL MAI PROST PRESEDINTE PE CARE L-A AVUT AMERICA VREODATĂ

THE GUARDIAN (Marea Britanie), 17 iunie 2008 - N-ar trebui să fim surprinsi să auzim că George W. Bush a participat la un dineu cu un grup de istorici, duminică seara. Presedintele si-a petrecut mare parte din cel de-al doilea mandat pledînd pentru istorie. Cu toate acestea, sigur va fi considerat cel mai prost presedinte pe care l-au avut Statele Unite vreodată. Chiar dacă istoricii ar uita de războiul ilegal, de ciuntirea legilor internationale, de afectarea serviciilor sociale sau de criza bancară, o imagine de nesters e imprimată asupra acestei presedintii: indivizii în salopete portocalii, redusi la starea de roboti. Ea descrie o superputere gata să îsi dezumanizeze prizonierii, să îi facă orbi si surzi, să îi reducă la situatia de manechine, într-un loc cu aspect industrial precum o fabrică de împachetat pui. Mai rău, guvernul s-a mîndrit cu ce a făcut. Si-a etalat impunitatea. A vrut să stim că nu-i va sta nimic în cale: puterea lui e suverană si nu are de dat nimănui socoteală.
Cu trei zile înainte de sosirea lui Bush în Marea Britanie, Curtea Supremă a SUA a decis că prizonierii de la Guantánamo Bay au dreptul să îsi conteste detentia la tribunale civile. Este a treia oară cînd Curtea Supremă a dat o decizie împotriva închisorii, dar de data asta Bush nu poate schimba legea: Curtea a decis că drepturile prizonierilor sînt constitutionale. Simbolic, decizia nu putea fi mai importantă. Practic, nu are mare valoare. Departamentul Apărării îsi poate transfera prizonierii într-o altă tară, unde nu se aplică prevederile constitutionale. Atrocitatea publică de la Guantánamo a oferit o folositoare abatere a atentiei de la ceva mai rău: sistemul centrelor secrete de detentie ale SUA, răspîndite în întreaga lume. Desigur, nu vom afla multe despre acest program. Bush l-a recunoscut pentru prima oară în septembrie 2006. „Din miile de teroristi capturati în lume, numai 770 au fost trimisi la Guantánamo. Alti suspecti, a spus el, au fost «tinuti în secret» de CIA. Multe date ale programului, inclusiv unde au fost tinuti acesti prizonieri si detalii despre detentie, nu pot fi divulgate”. A sustinut că toti

prizonierii tinuti în secret au fost transferati la Guantánamo Bay. Mai multe dovezi sugerează că acest lucru e fals. Se pare că CIA a supervizat sau controlat, si în unele cazuri controlează încă, „locatii negre" în Polonia, Bulgaria, România, Ucraina, Macedonia, Kosovo, Maroc, Libia, Egipt, Djibouti, Somalia, Etiopia, Irak, Iordania, Afganistan, Pakistan, Thailanda si posibil Diego Garcia. Se pare că SUA folosesc vapoare drept închisori secrete. În numai 2 ani, CIA a operat 283 de zboruri - despre care Consiliul Europei crede că au fost folosite pentru transportarea prizonierilor - numai din Germania. Recunoaste că detine 7.000 de documente despre programul secret de detentie. Să credem că toate astea au fost făcute pentru 14 indivizi transferati la Guantánamo Bay? SUA recunosc că au în Irak 22.000 de prizonieri, unii tinuti departe de Crucea Rosie si de alti vizitatori. În afara celor mutati în Cuba, aproape nici unul n-a iesit din sistem. La finele anului trecut, „salon.com" l-a intervievat pe Muhammad Bashmilah, arestat si torturat de politia iordaniană, predat americanilor, transportat în altă parte în toamna lui 2003 si tinut ascuns de CIA pînă cînd a fost transferat în custodia Yemenului, în mai 2005. El povesteste că a fost tinut într-o celulă de mărimea unui vagon în cele 19 zile de izolare, fără a avea contact cu lumea, cu exceptia anchetatorilor. Luminile si o sursă de zgomot erau prezente permanent. Înnebunit de izolare si de degradarea senzorială, a încercat să se sinucidă. În final, cînd a devenit evident chiar si pentru CIA că nu are nimic de-a face cu terorismul, a fost predat guvernului yemenit, care l-a mai retinut un an, înainte de a fi eliberat din lipsa probelor. (...) Nu mai pomenim de detentia fără proces; asta e detentie fără înstiintare. Cînd dispar oameni în acest sistem, nici ei, nici familiile lor nu stiu unde sînt. Crucea Rosie nu poate ajunge la ei; sînt dincolo de domeniul legii. Ei sînt dispăruti, în sensul latino-american al cuvîntului. E nevoie să mai explic că acest tratament încalcă toate articolele Conventiei de la Geneva? E nevoie să vă mai spun că - fără acuzatii, fără procese, avocati, sau chiar recunoastere - e ca si cum ai lua un inocent drept vinovat? În 2006, George W. Bush sustinea că „acestia nu sînt infractori de drept comun sau trecători prinsi accidental în bătălie - avem un proces riguros pentru a ne asigura că prizonierii de la Guantánamo Bay trebuie să fie la Guantánamo". Cine stie cîti alti nevinovati înnebunesc în închisorile secrete ale CIA, azi? Împreună cu aceste victime inocente, guvernul SUA s-a închis pe sine în sistem. Asa cum argumenta Departamentul Justitiei, acesti prizonieri nu pot fi eliberati, ca să nu descrie „metodele alternative de interogare" (un eufemism folosit pentru tortură) pe care CIA le-a folosit cu ei, ceea ce ar „provoca daune extrem de grave". Ca mai tot ce a făcut Bush, si acest program dă semne că ar avea consecinte. George W. Bush va fi tinut minte nu numai pentru vietile pe care le-a distrus, ci si pentru că a făcut praf tot ce a sustinut că apără.
George Monbiot

La omul sărac, nici boii nu trag…

VICTOR PITURCĂ SI ADRIAN MUTU S-AU ÎNECAT, CA TIGANII, LA MAL

Asa după cum era de asteptat, echipa României n-a trecut de „grupa mortii“, la Campionatul European de fotbal. Pentru noi si pentru francezi a fost „grupa mortii“ – pentru olandezi si italieni s-a dovedit a fi „grupa vietii“. Explicatiile sînt multe si ele nu vor fi analizate niciodată. Fiindcă asa e la noi, la români: totul se sterge cu buretele, de parcă nici nu s-ar fi întîmplat. Totusi, noi vom încerca să facem o disectie a acestui cadavru, care e fotbalul românesc la ora actuală.

1) Nu putem avea o echipă Natională puternică atîta timp cît echipele de club sînt pipernicite, fără rezultate. Asa-zisii stranieri nu pot suplini lipsa de valoare competitivă pe plan intern, cei mai multi jucînd la echipe modeste, unele în diviziile inferioare, sau lustruind banca de rezerve.

2) Victor Piturcă e un antrenor mediocru, degeaba îl umflă unii cu pompa. Mediocritatea lui se vede de la o postă, si nu de ieri, de azi, ci de vreo 10 ani, fiind dată de lipsa unei viziuni clare a jocului, ca si de o încăpătînare de om nebun. Iată, de pildă, cum ni i-a vîrît el, pe gît, pe „zero baratii“ Cocis, Codrea, Tamas, Daniel Niculae, Marius Niculae, Bănel Nicolită. Niste jucători de mîna a treia. Să nu mai fi avut fotbalul nostru alti jucători, mai ales în atac? Cine i-a permis întunecatului Piturcă să-si bată joc de Marica, după ce acesta contribuise, decisiv, la calificare? Dar de marele talent Bratu, cu viteza lui formidabilă, ce zici, mă, Piturcă? Sau unui lenes ca tine, care a înotat tot timpul pe teren, nu-i plac „vitezistii“? Mult mai bun decît mortăciunea asta de Cocis ar fi fost sI Ionel Dănciulescu – dar te pui cu încăpătînatul Piturcă? El e un feudal absolut! Asa a procedat si la Steaua, în 1986, cînd mai multi tehnicieni au solicitat să fie adus tînărul Hagi, imediat după Sevilla, pentru a avea o sansă în plus în finala Cupei Intercontinentale de la Tokyo – dar s-a opus, cu îndîrjire, acelasi Piturcă, iar Valentin Ceausescu a băgat capul între urechi si a tăcut mîlc. După ce Steaua a pierdut meciul cu River Plata, ratiunea a triumfat si Hagi a fost transferat, ceea ce a asigurat victoria de la Monte Carlo (Steaua Bucuresti – Dinamo Kiev 1 - 0, unicul gol fiind marcat chiar de Hagi, din lovitură liberă, în minutul 44). Asa ne-a fost scris nouă, românilor: să-l avem ca antrenor la Natională pe Piturcă, în vreme ce Anghel Iordănescu să iasă din fotbal, să facă bani, alături de finul său, Gabriel Oprea, si să se mai bage si-n politică, unde, taman în aceste zile, să dea un rateu răsunător! E de prisos să reamintim că între antrenorul Iordănescu si antrenorul Piturcă e o diferentă de la cer la pămînt. Cam aceeasi care era si între ei ca jucători.

3) S-a tot vorbit pe tema generatiilor: cea din anii ’90 si cea din anii 2000. Nici nu se compară. N-avem decît să ne uităm la performantele generatiei lui Hagi, în raport cu cele, foarte modeste, ale lui Mutu si compania. La actuala editie a Europenelor, echipa de adunătură a lui Piturcă a jucat turcă. Adică NIMIC. Trei meciuri, 1 singur gol marcat, 3 goluri primite si nici o victorie. Ce-i asta, fratilor? Cine i-a învătat pe băietii ăstia un asemenea fotbal bătrînicios, plictisitor, enervant? Zeci de pase gresite, sau direct în afara terenului, suturi anemice la poartă, faulturi sau obstructii inutile, care aveau să ne priveze de unii titulari. Nu e întîmplător că tocmai de la Steaua s-au recrutat cele 2 mari absente din meciul cu Olanda: Dorin Goian (cumul de cartonase galbene) si Mirel Rădoi (a intrat, ca un desperados, cu capul lui moale în capul tare al lui Rat, dînd întregii Europe un spectacol de măcelărie). De ce am scris că nu e întîmplător? Fiindcă la Steaua se cam permite orice, sînt unii care nu judecă, sau au convingerea că pot să cadă la mica tîrguială cu arbitrii. Hai să ne gîndim cum ar fi arătat apărarea echipei noastre în meciul cu Olanda: cu Rădoi si Goian pe centru poate că n-am fi primit cele 2 goluri. Pe cînd asa, acolo ne-am cîrpit cu o improvizatie si s-a deschis un bulevard larg, pe unde au zburdat foarte rapizii si imprevizibilii jucători olandezi.

Acum, faptele sînt consumate. Echipa de vedete a României a fost bătută, fără drept de apel, de echipa de rezerve a Olandei. Si scorul ar fi putut să fie mai mare. Păcat de miile de suporteri români, prezenti în Elvetia. Si de milioanele de telespectatori din tară. E clar că în Europa se joacă altceva. S-ar putea să ni se spună: Bine, bine, dar am tinut în sah Franta si Italia… Tot ce se poate, dar sahul ăsta al lui Piturcă se joacă cu zaruri (babaroase). Si încă

ceva: noi jucăm atît de prost, încît îi încurcăm si pe altii. Asa s-a întîmplat în întîlnirile cu Franta si Italia. Cu Olanda nu ne-a mers. I-am păcălit pe olandezi de două ori în preliminarii, a treia oară n-a mai mers ulciorul la apă. Ce-i de făcut? În primul rînd, trebuie să zboare Mircea Sandu din fruntea FRF, unde s-a înfipt, ca o căpusă, de 18 ani (?!). În al doilea rînd, dacă Victor Piturcă n-are obrazul să-si dea demisia, atunci să fie dat afară. În al treilea rînd, în afară de Lobont si Goian n-ar mai trebui păstrat nici un jucător din această garnitură care a tras pe linie moartă. Acesti încrezuti, în frunte cu ratangiul de 11 metri Mutu, s-au acoperit de rusine. Numai fite, masini scumpe, cluburi, cercei, toale de firmă, gagici siliconate si alte smecherii de genul ăsta. Iar la un contact direct cu un jucător din Europa, vedeta română cade-n cur – a se vedea faza cu Contra, care încearcă să-l atace pe Van Persie, dar acesta se tine mai bine pe picioare si marchează, în fata unui Lobont rămas singur, trădat de apărarea sa. Rămînem acasă, să ne uităm la televizor cum altii scriu istoria.

Ajax

„Romania Mare,”24.06.2008